

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmeroma; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto, za Nemčijo stane za celo leto 5 krom; za Ameriko pa 6 krom; za drugo tuzemstvo se računam naročnino z ozirom na visokost poštnice. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajo po 10 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Pučji gledališča poštopije števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopolni dohodek ali se sprejemajo za kmetijsko in trgovaško delo. Uredništvo odgovarja za vsak tovarilni prenos.

Za omenjene dodatke ali dopolnila, ki jih naročnik plača, oznamil naročnik je za celo leto K 1, za 1/2, strani K 12, za 1/4, strani K 16, za 1/8, strani K 8, za 1/16, strani K 4, za 1/32, strani K 2, za 1/64, strani K 1. — Pri večkratnem naročilu se cena primerno zniža.

Stev. 49.

V Ptuj v nedeljo dne 5 decembra 1909.

X. letnik.

Vsi proti „Štajercu“!

Ako prebira človek prvaške časopise, potem čita v njih mnogokrat preziranje „Štajerca“. Tako je n. p. glasilo ponesrečenega pesnika Spindlerja, slavnega „Narodni dnevnik“ napisal ponovno besedo: s „Štajercem“ se mi — hm, mi, mi! — ne bomo prepirali. Napisal je pa te besede le tedaj, ko ni mogel ovrči naših trditvev. Preje se je prav rad z nami prepiral. Ali kadar smo mu zabrusili take resnice v obraz, da mu je sleherni odgovor v grlu obstal, takrat je poetični Spindler položil pero iz roke in zavikal nasek ter rekel: s „Štajercem“ se ne bomo prepirali. Namesto da bi nam n. pr. odgovoril na vprašanje, kako to, da Ciril Metodova družba ni niti krajcarja za po toči oškodovane posestnike v ormožem kraju dala, — namesto da bi nam pojasnil, kako to, da je nosil veliki Slovenec Senčar enkrat nemško-nacionalni trak kot nemški „turier“, — igral je „Narodni dnevnik“ raje vlogo olimpske osebnosti in je le skozi zobe zašepetal: s „Štajercem“ se mi re bomo prepirali. In tako tudi drugi prvaški listi. Hoteli so na ta način v javnosti napraviti mnenje, kakor da bi bil „Štajerc“ popolnoma brezpomemben list. Pa to se jim ni posrečilo! Kajti vedno so se prvaški listi zopet spozabili in so morali hoti ali nehoti peči se s „Štajercem“. In tako ne izide skoraj nobene številke prvaških listov, v kateri bi ne pisarili strupeno proti „Štajercu“. Zakaj to, — ako smo res brez vsake veljave, potem se naj nas pusti v miru, potem bomo itak sami ponehali. Z grčimi svojimi posvskami, z neverjetnim svojim zavijanjem in podlim obrekovanjem so prvaki ravno dokazali, da je „Štajerc“ danes najuglednejši in najvažnejši list v slovenskem jeziku na Štajerskem in Koroškem. Mi se ne bahamo s tem, ali resnica je! Edino „Štajerc“ je nevaren, edino „Štajerc“ prinaša svitlobe v temne brioge prvaškega izkoriščanja, edino „Štajerc“ ima moč in veselje, da biča z vso brezobzirnostjo guilo strahovlado prvaške gospode.

Zato se tudi vsi prvaki združujejo v boj proti „Štajercu“. Celo vrsto listov so že ustanovili z edinim namenom, premagati naš list. Ali ni se jim posrečilo, — vsi ti ključni listi so padli v jamo in danes se ne spominja nikdo nanje, danes ne poje noben petelin za njimi. Podobni so ti prvaški junaki onim možem, ki jih predočuje nemška povest „von den sieben Schwaben“. Teh sedem Svabov je stalo ob eni dolgi sulici, da bi premagali nevarno živino — zajca. In eden drugega je naprej porival, češ: „Hans, geh' du voran.“

du hast die grussen Stiefel an.“ Naposled pa so vsi pred zajcem zbežali. „Štajerc“ pa ni zajec, gospoda prvaška, in vi vsi bodede še dostikrat čutili, da nismo bojazljivi zajci.

Da bi nas popolnoma „uničili“, spravili so nas slavnih prvaki celo v državni zbor. Prvič se je lansko leto predzrnil dr. Benkovič, napadati „Štajerca“ v državnem zboru. Ali dobil je takrat od naprednih poslancev take po svojem jeziku, da se tega ne upa več storiti. In

tudi njihovi prvaški tovarši so izgubili vso korajžo. Zato so šli ti bojazljivi gospodje k češkemu živnozdravniku Kotlaršu in so ga naprosili, da naj za božjo voljo hudobnega „Štajerca“ v državnem zboru „premagajo“. In ta Kotlarš, ta nam tako grozovito neznani gospod, od katerega se včeraj nismo vedli, ali je „pevski muzikant“ ali pa ima še kakšne druge zasluge za človeštvo, ta Kotlarš torej je sedel prvakom na lim in se je pretekli petek v državnem zboru zaganjal v „Štajerca“. Mož se razume na naše domače razmere toliko kakor zajec na boben, ali čveketal je vendar vse mogoče o našem listu. Napredni poslanci so možicu seveda tudi takoj povedali, kar mu gre in cela zbornica se mu je krohotala, da je vbojal prvaškim hujšakom. Vrh posl. Marekhi pa mu je odločno odgovoril. Rekel je, da se „Štajerc“ edino v ta namen izdaja, da se prepreči osiemparjenje slovenskega kmetijskega ljudstva po prvaških lističih. In to je prava beseda. Ko bi prvakov s politično aleparijo ne bilo, bi tudi „Štajerca“ ne potrebovali. Dokler pa bode prvaštvo slovensko ljudstvo v brezplodno politično-narodnostno gonjo hujškalo, toliko časa bode tudi „Štajerc“ živel in delal in se boril proti prvaštvu.

Vsi, prvaški hujšaki najslabše sorte in češki zagriženci, ki ljubkujejo z veleizdajalstvom, vsi so proti „Štajercu“. Ali godi se jim tako, kakor svetopisemskemu preroku, ki je prišel proklinjati in je moral blagoslovljati. Hoteli so nam s posvarjenjem v državni zbornici škodovati, ali koristili so nam. Doprinesli so namreč za celo državo dokaz, da je naš „Štajerc“ prepotraben.

Z veselim smehom kvitiramo prvaško-češke napade! In delali bomo naprej, vedno naprej, v blagor izkoriščenega ljudstva.

Politični pregled.

Državni zbor. Dne 26. p. m. je končal državni zbor razpravo nujnostnih predlogov glede narodnih razmer. Najprej je govoril posl. Malik, ki se je pečal tudi s šolskimi razmerami na spodnjem Štajerskem in je zlasti omenil potrebo nove nemške šole v sv. Lenartu. Med njegovim govorom je prišlo do burnih prepričev s socialisti in demokrati. Potem je govoril posl. Stravsky. Tudi njegov govor so socialisti z medklici motili in skoraj bi se poslanci stegli. Le polagoma se je nemir polegel. Po raznih drugih govornikih prišel je posl. Marekhi do besede, ki je temeljito z zapeljanim češkim Kotlaršom obračunal. Omenil je tudi naš list in povedal, da je namen „Štajerca“, preprečiti zapeljavanje vbojega kmetijskega ljudstva. Nadalje je omenil, kako velikanske svote daruje država za Kranjce, kako se daje milijone in milijone za osušenje ljubljanskega močvirja. Kranjci nimajo torej nobenega vzroka, govoriti o zanemarjanju od strani vlade. Posl. Marekhi je potem tudi popisal natanko septembarske dogodke v Ptuj in pojasnil nečuvano gonjo prvaške politikujoče duhovščine. Rekel je, da bojo prvaški s svojim kričanjem le umazano

knjižico ljubljanskega škofa zakriti. Končal je izvrstni svoj govor ob velikem odobravanju. — Potem je prišel koroški napredni poslanec Dobernig do besede. Prijel je zlasti Grafenauerja za ušesa, tako da se je temu cela zbornica smejala. Vse Grafenauerjeve laži so se razpršile pred temeljitim govorom posl. Doberniga. Pri nas na Koroškem, je dejal ta vrli govornik, je vladal doslej narodnostni mir. Temu se je tudi zahvaliti, da je zamogel koroški deželni zbor mnogo koristnega za ljudstvo storiti. Koroška napreduje zdaj, kar ne more nikdo zamikati. Zato pa leži tudi v interesu koroške dežele, da se proti hujšakem v narodnostni preprič odločno nastopi. Tako sta Marekhi in Dobernig brandila čast svojih dežel in pokazala lažnost prvaštva. Potem je sprejela zbornica predlog, da se izvoli odesk za preštudiranje narodnih vprašanj, ki naj tekom 3 mesecev zbornici o uspehu svojega dela poroča. Kmalu potem je bila tudi seja zaključena.

K vprašanju draginje. Avstrijska „Friedensgesellschaft“ sprejela je sklep, kateremu posnemamo sledeče važnejše točke. Stroški za armado in mornarico v posameznih državah pečujejo v vedno večje denarne težave. Le z največjo umetnostjo se je v Nemčiji posrečilo, uredit zadnjo veliko finančno reformo (500 milj. markov) in že se kaže zopet pomanjkljiva Anglijska, najbogatejša država sveta, ima vrdo denarne zadrega (deficit za l. 1909 15 milj. funtov); in angleška vlada pravi da zaradi vedno večjih vojaških zahtev. Tudi na Francoskem s tako bogatim prebivalstvom smatra vlada velikost vseh vištev za l. 1910 z okroglo 200 milj. frankov, ki se bodejo skoraj izključno za oborožjenje porabili. Na Avstro-Ogrskem se kaže zopet velikanski deficit, katerega povzročijo pad v prvi vrsti izdatki za armado. Zboljšanje gospodarskega položaja v Italiji se ne more zgoditi, kjer stoji tudi ta država z revnim svojim prebivalstvom pred velikanskimi izdatki za armado. Vseled teh izdatkov vlada že povsod neznanost draginja. In vlade vseh držav iščejo nove vire davkov, da bi zamogle pokriti vedno večje izdatke. Prizadete države naj bi torej enkrat skupaj stopile in sklepale o ustanovitvi vedno naraščajočega oboroženja.

Vojaške dobave. Vojaška uprava kupi po trgovinski navadi za Maribor 2.100 q pšenice, 5.350 q rži, in 4.950 q ovsa; — za Celje 100 q ovsa; — za Celovec 2.483 q rži; — za Beljak 667 q rži; — tozadevne razprave se vršijo dne 7. decembra pri c. in kr. intendanci 3. kora v Gradcu. Kolekovane ponudbe se mora tega dne najkasneje do 9. ure dopoldne vpsolati. Druge pogoje se izve pri vojaških „verpflegsmagacinih“.

Vojaki ob meji. Listi poročajo o povečanju števila naših vojakov ob mejah. Doslej se je skoraj vsako leto število vojakov na Gališkem znižalo, ono na italijanski meji pa zvišalo. Leta 1910 se bode pa kora v Krakovem in Livovu, torej neposredno na ruski meji, za 3 bataljone zvišalo. Nadalje se boče število vojaštva na Tirolskezi (proti Italiji) za en bataljon zvišati. Istotako se poviša število vojakov prav izdatno v Semlinu (nasproti srbskega glavnega mesta),

Naš koledar je izšel! Košta s pošto 70 vin. Kupujte ga!

Splošno se sodi, da so te uredbe plod političnih razmer, katere ne izključujejo prepričev z Rusijo.

Klerikalni dohodki. Kjer so klerikali pri koritu, tam znajo tudi sebi in svojim somišljenikom lepe dohodke pridobivati. Klerikalni voditelj dr. Gessmann dobiva n. p. 20.000 K na leto kot ministersko penzijo, potem pa še razne dijete kos deželni in državni poslanec itd. Bogat bode tudi klerikalni minister dr. Weisskirchner postal in to prav hitro. Kot minister dobiva namreč 40.000 K letne plače, kot magistratni direktor v p. 17.080 K in 3.400 K za stanovanje, skupaj torej več kot 60.000 K na leto. To je 5.000 K na mesec ali več kot 160 kron na dan. Možu ni treba stradati... Tako skrbijo klerikali za svojo malho!

Dopisi.

Rogatec. Menda koli se je gospodom okoli „Narodnega lista“ in „Dnevnika“ začela pamet mešati, to lahko vsak z mirnim srcem trdi, kateri le en pogled v te zmedene čečarije takozvane časnike stori. Nič tej gospodi ni prav, celo z njihovim zastopnikom in deželnim odborom g. Robičem niso zadovoljni, ta jim je po njihovem mnenju eno hudo zanesico pripeljal — in ščem? pa ja vraga — s tem da je baje glasoval namesto za „liberalnega Liebkinda Zupana“ za nepristranskega Pirstingerja. Zopet zabavljajo župnika in dež. posl. g. Ozmeča ker je na javnem shodu pohvalno izpregovoril o delovanju neutrudljivega okr. načelnika g. Orniga. In zdaj se celo hudojejo nad tem da je poslala c. k. namestnika provizorično slovenske nezmožnega c. k. kr. živinozdravnika v Rogški okraj. Opazke, katere je pri tej priložnosti storil „Narodni dnevnik“ stem, da je trdil „Rogški nemškutarji“ so pri kmetih priljubljenega deželnega živinozdravnika g. Hinterlechnerja iz Rogatca izpodrinili, da dobi na to mesto Nemca, je le krasi dokaz, da „Narodna stranka“ nima v našem slov. kmečkem narodu nobene zaslonbe, ker bi list drugače take oslarije ne trdil. G. Hinterlechner ni bil nikoli pristaš „Narodne stranke“, ker se je mnogokrat sam izrazil da nje politika ni kmečka in on je po svojem stanu politikan s kmetom iti, tudi naj bo konstatirano, da ni bil on v Rogatcu nobeden narodni rogovilež in so ga „slede tega“ „šneidig Slovenci“ celo črteli. On sam toraj najbolj ve kdo je njegov odhod z Rogatca povzročil in vje drugi časnikarski modrijani a la Spindler je najdte povzročitelja tega premeščenja? — v vrstah slovenskih državnih poslancev! Da pa g. dr. Tone v blagoslovljeni črni suknji ni pri imenovanju novega c. k. živinozdravnika v Vašem uradništvu za svet vprašal ni krivda Rogški nemčurjev. Če Vas stvar jako peče in če hočete Vašemu trdemu Nemcu našemu c. k. živinozdravniku kakšno uslugo storiti, obrnite se na visoko častivrednega g. dr. Toneta kot državnega poslanca in mu imenujte Vam vsečega živinozdravnika za namestnika zlatajnega. Opozarjamo Vas pa — da boste imeli pri tem precejšnje težave, tako n. pr. že šmarski okraj dolgo let nima stalnega živinozdravnika vkljub temu, da je Vaš somišljenik bil na to mesto imenovan. Zato roke proč od našega mirnega okraja in naše napredne občine, tukaj ni polje za Vas, mi nismo v Kokarjih. Z Vašim šuntanjem hočete le okraju, občinam in posameznikom s tem škodovati, da bi nas spravili za dalje časa ob živinozdravnika. Koliko bi nas to stalo in kaj to za občinski okraj pomeni Vi „otroci v kmečkih zadevah“ ne razumete. Pa brez zamere!

Rogški okraj. Danes Vam hočemo poročati iz kraja, kjer imate dosedaj le še malo poročil to je občina Kostivnica; naša navada ni za prazne reči koga napadati. Danes pa nas sili k tem okolnost, ker se je v tej dosedaj mirni občini pričelo narodno hujkanje na stroške davkoplačevalcev. Po zadnjega časa je bil župan te občine ugledni posestnik g. Alois Bat popolno reeni in nepristranski človek in je po potrebi uradoval nemški in slovenski, in lahko trdimo da je med vsemi župani Rogškega okraja gospod list med najuglednejše ital. Skoda pa da ima nekega neobdobja pod imenom Simon Wutt za brata. Temu g. Wuttu je služila toliko zloglasna nemščina za lestvice,

da je splezal na mesto c. k. davkarja v Brežicah, na katerem mestu se je kot pristni prvački razgrajal odlikoval. Mož je danes v pokoji in ne ve kako bi si čas trafil in šunta in hujša brata župana k prokleti pogubonosni narodni gonji, ja celo v njegovi imeu slovenske nezmožnim osebam slovenska pisma piše in se gotovo brez potrebe vtika v zadeve katere ga nič ne brigajo, ta njegov vpliv se danes najde kamor se hočeš ozreti, tako se vračajo nemški dopisi kot nerazumljivi nazaj vkljub temu da je župan nemščine bolj zmožen kakor nekateri narodno-slovenski učitelji ali kaplan Vkljub temu da nemška veleposestnika knez Windischgratz in dr. Gotscher pretežno večino zemljiškega oziroma obrtnega davka plačujejo in se občinske meje čez več okrajnih cest razprostrirajo, pustil ja ta poprej popolno nepristranski in tudi z nemškimi glasovi izvoljeni župan popolnoma po nepotrebi še lepe dvojezične občinske krajevne table snel, seveda samo zato da so se s popolno slovenskimi nadomestili. Da se občani s takim počenjanjem ne strinjajo, spričuje dejstvo da posamezni posestniki niso pustili samoslovensko tablo niti na hlev pribiti in tako si je sluga v zadregi s tem pomagdal da je tablo pribil na okrajni steber, tam pa bo mogla zopet dol, ker se ni prosilo okraj za dovoljenje. Kakor se sliši se je ta nadomestitev dvojezičnih tabel z samoslovenskimi izvršila brez občinskega sklepa. Treba bode posvetiti v ta Wuttov pašalik; naj gospod davkar Šma v pokoji ne misli, da obstoji Rogški okraj iz samih njemu se klanjajočih davkarskih slug. Expressluga.

Dol pri Hrastrniku. Dne 24. novembra imeli smo pri nas občinsko sejo. Imeli smo mnogo vprašanj rešiti, mnogo stvari je zahtevalo pogovora in sklepov. Razpravljalo se je tudi o tem, da bi hotel g. Fried. Bürger od kemične tovarne lov v našem dobiti, brez da bi bila licitacija. Naš nadučitelj je pa hotel licitacijo, da bi se morda dobilo kakšni groš več. Ta človek ima sploh pri vsaki priložnosti največ za govoriti, čeprav je že degradiran in ga v prihodnjih volitvah ne bomo več volili. Tako se bode ta jaga z glasom potdila. Vsi so glasovali za gospoda, samo Genus ne. Ta bi bil rad, da bi dobil Roš jago, ta Roš, ki ni nikdar prav ničesar za Dol storil. Od teh gospodov pa imamo veliko, to so res dobre duše. Zdjaj so močno se obrnili na Dol. Kolikor potrebujejo kamenja, pride iz dolske občine, eno hišo zopet zdajajo v naši občini, delavci prebivajo pri nas itd. O dobriku ki ga ima naša občina od teh gospodov, izpregovorimo enkrat še obširno besedo... In ta nesrečni človek bi nam pa rad sramoto delal. Hog ne daj tega! Mi hočemo z industrijo vedno dobri biti, ker od nje vendar živimo! Naj gleda ta učitelj Genus, da bode svojo službo zvesto opravljal, da ne bode otroke v šoli zapiral in potem pa po veseljah hodil, otroke pa v šoli do temnega mraku pašal. Drugič več, torej na svidenje!

Jesenice Gorenjske. Pretečni teden je končal pobiral na Jesenicah in na Savi vse one pse, kateri še dosedaj niso imeli pasje marke za leto 1909. Pri tej priliki so se osobito mesarji, kateri imajo kar po 2—3 psov, redarju in konjaču zopetstavili in so bili radi tega naznanjeni sodnji. Opomnimo samo da mesarski psi niso davka prosti, ker mesar prav nič ne potrebuje pri njegovem obrtu psa. Živino gnati z psom je strogo prepovedano, še bolj prepovedano ja še celo kaznjivo je pa voditi pse v klavnico. Tedaj se morejo vsi oni psi, kateri prosto letajo brez znakov poloviti in pokončiti. To si naj zapomnita oba gg. Wergles-a. — „Slovenec“ je začel hvaliti tovarniško godbo, kar nas prav nič ne veseli! Morda ima zopet kaki zavratni napad na tovarniško godbo projektiran? — Pri zadnji veselici so osobito oni godci kateri so ob enem člani ajmohtarske godbe prav slabo in tudi zalanalsi „falš“ igrali! Pa saj so se nekateri javno izrazili, da v ajmohtu raje „zastoj“ kakor pri tovarniški godbi za denar igrajo. Še malo naj potrpijo, saj z nami se ne bodo dolgo časa več igrali. Mera je polna. Namesto v špekamro je moral v grob iti 26 let stari tovarniški delavec Janez Peternej iz Cerklja na Primorskem. Napil se je v trgovini A. Zore na Savi toliko jerusa, da se je fant pri aretaciji vsled pijanosti sam

ubil. En drug slučaj je pa bil, da je moral tovarniški delavec Franc Kleindinst iz Radovljice vsled preveč zavžitka Zoretovega šnopsa vadržati v norišnici na Studenec. To je res čudno, da ravno najbolj katoliški prodajalci čufu in Zbre narveč žganja delavcem prodasta. Poštene gostilne so pa prazne, ker so od papeža škofa in jesenških farjev proklete in v „Slovenca“ prepovedane. Na Stajerskem je bil rimski katoliški župnik Sušnik radi napelovanja h krivi prisegi obsojen na štiri mesece težke in poojstrene ječe. Enake slučaje smo že tudi imeli na Kranjskem! To so duhovniki kateri vsak dan pri sv. maši kruh in vino spreminjajo v telo Jezusa Kristusa! — In pri vsaki priložnosti udrihajo po liberalcih. Kaj pa pravite k temu g. Janez Krivec? Načelnik vsekrščanske delavske organizacije na Savi? Župnik dr. Mauring iz lga vam tu lahko iz zadrege pomaga! — Prihodnjč več.

Novice.

Naš koledar — izšel!

Gotovo bode vse somišljenike in prijatelje razveselila vest, da je „Stajerčev“ kmeti koledar za leto 1910 že izšel. In lahko rečemo, da je letošnji koledar v vsakem oziru boljši in večji nego prejšnja dva leta, odkar izhaja. Ves koledar obsega skupno 144 strani, 9 clankov, 11 povestij, 2 pesni, kalendarij, seznamek sejmov, poštne tarife in kolekovne lestvice, male vesti ter 12 slik. Vsebina našega letošnjega koledarja obsega to le: 1. Leto 1910. — 2. Kalendarij. — 3. „V tretje leto“. — 4. „Dan plačila“. spisal Karl Linhart. — 5. „Napredek“. spisal W. Ernst. — 6. „Na grobu Jožeta II.“, spisal K. L. — 7. „O gojenju travaikov z umetnimi gnojili“. — 8. „Na morju“, spisal K. L. — 9. „Prebivalstvo zemlje“ (z sliko). — 10. „Štefi nagaja“, spisal K. L. — 11. „Vbogi vrbček“, spisal Peter Rosegger. — 12. „Gora in dolina“, spisal A. v. Auerwald. — 13. „Resnična povest“, spisala Mary Koch. — 14. „Od vraga največje“ (z sliko). — 15. „Usodepolne hlače“, spisal Fr. Lanzer. — 16. „Stari konj“, spisal Emil Zola. — 17. „Nekaj o naših poslih“. — 18. „Domači advokat“. — 19. „V kmetaki suknji smo vsi tovariši“, spisal L. v. d. March. — 20. „Lastni stroški pridelovanja mleka“, spisal dr. P. Schupph. — 21. „Mi z dežele“. — 22. „Od domače grude“, spisal Anton Gitschtaler. — 23. „Ikal je zlato“, spisal A. A. Naaff. — 24. „Naprej za staro pravdo“, nekaj napredne pridige, spisal Stajerčev Pratikar. — 25. Male vesti. — 26. Poštne itd. — 27. Seznamek sejmov na Stajerskem in Koroškem. — 28. Inzerati. — Kakor se vidi, je vsebina našega koledarja letos uredno bogata. Zato smo morali tudi koledar za celih 16 strani povečati. Tudi lepe slike smo dodali, da vstrečemo vrlim svojim somišljenikom. Cena pa je koledarju enaka ostala. „Stajerčev kmeti koledar za l. 1910“ košta namreč samo 60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Teh 70 vinarjev ali 35 krajcev izda pač vsakdo lahko za tako veliko, zanimivo, zabavno in poučno knjigo. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega zastonj. Opozarjamo na to naše zapuške... Tako pošljem naš koledar tudi letos s trdim zaupanjem v svet, da ga bode ljudstvo z veseljem sprejelo in naprej dajalo. Naročite se, kupujte koledar in agitirajte zanj! Vsi na delo!

Kotlarsova jeza. Pane Kotlars — mi nimamo češke črke „r“ s strehico in moramo zato njegovo ime z „rs“ pisati, da se pravilneje izgovori, — torej pane Kotlars se jezi. Radovedni čitatelji nas bodejo vprašali, kdo da je ta Kotlars. Nove vere mož ni iznajdel, ali češki volici so ga iz bogve kakšnega razloga v državni zbor poslali. Ja, ja, pane Kotlars je češki državni poslanec. Ali mož se jezi. Dobro, ako že kdo jezi, je to njegova stvar. Morda je kdo češkemu levu na rep stopil — „oj ne, ne, pane Kotlars se jezi čez — „Stajerca“... Res, mož se jezi, jezi, in neki prijatelj nam je povedal, da so mu zadnjič kar pene pred usta stopile, ko je v državni zboruči proti vbojemu, poniženemu našemu „Stajercu“ bobnel in rohnal. Ja za sto vragov, kako pa pride češki poslanec pane Kotlars do jeze in do „Stajerca“? Ko smo izvedeli, da se možakar čez nas jezi, čutili smo